

[Aksel Larsen.]

hed om, er, at Prisstigningerne er større end Pristallets Stigning. Vi Kommunistere har til Stadighed gennem en Aarrække hævdet, at Alders- og Invaliderentesatserne er for lave, og har Aar efter Aar forlangt en generel Forhøjelse af disse Satser. Det ærede Medlem Hr. Villumsen kan ikke fuldkommen have svedt ud, at han i Fjor var med til at nedstemme et Forslag stillet af os om 20 pCt.s Forhøjelse af Alders- og Invaliderentesatserne. Naar vi fremdrager Sagen paa ny paa det nuværende Tidspunkt og med den Styrke, vi har gjort det, hvorover det ærede Medlem beklager sig, skyldes det, at Forholdene er blevet endnu værre for de gamle og Invaliderne gennem de Prisstigninger, der har fundet Sted. Derfor har vi fundet, at selv en 20 pCt.s Forhøjelse vilde være for lidt, naar man skulde være rimelig. Derfor har vi ment, at det mindste, Samfundet maatte være forpligtet til at forhøje disse Rentesaetser med, var 30 pCt.

Altsaa, vort Forslag er endog særdeles velbegrundet. Vi henstiller, at det Udvalg, der nu maatte blive nedsat om Regeringens Forslag, og hvortil jeg haaber, at vort Forslag maa blive henvist, nøje vil overveje hele denne Sag. Jeg forstaaer, at der er absolut Enighed i Tinget om, at noget maa der gøres for de gamle og Invaliderne. Jeg henstiller ogsaa til Overvejelse, om man ikke lige saa godt kan erkende, at det, Regeringen foreslaar, saa prisværdigt det end er, dog er for lidt. Det er efter min Mening ikke tilstrækkeligt til at imødegaa de Prisstigninger, der har fundet Sted i de sidste tre Maaneder, men det er navnlig for lidt, naar man tager Hensyn til, at Satserne, før Prisstigningerne satte ind, var alt for lave.

Der er af jeg tror næsten alle Ordførere talt om det sunde Princip i Regeringens Skematisme; man er meget tilfreds med, at Regeringen foreslaar et ensartet midlertidigt Dyrtidstillæg til Alders- og Invaliderentyndere, uanset om de bor i Hovedstaden, Provinskøbstæder eller Landdistrikter. Jeg skal ikke bryde denne Enighed. Ogsaa jeg mener, at det er et særdeles sundt Princip, men naar man altsaa mener, dette Princip er saa rigtigt, saa synes jeg, man skulde benytte Lejligheden til enten her i Salen eller i Udvalget

at overveje, hvorvidt ikke selve Loven burde revideres, saa at vi ikke havde den uhyre store Forskel i selve Rentesaetserne, Grundbeløbene, som der nu er, hvorefter man i Landdistrikter ikke faar stort mere end halvt saa meget, som der kan udbetales i Hovedstaden. Jeg erindrer om, at vort Parti tidligere har fremført saadanne Tanker og har stillet Forslag desangaaende, men da det skete, blev vi jo afvist. Nu er det muligt, at det er ved at blive Foraar for disse Tanker. Saa henstiller jeg dem til Overvejelse. Vi skal naturligvis være beredt til at udarbejde fornødne Forslag i saa Henseende, hvis Regeringen eller de store Partier ikke skulde mene sig kompetente hertil.

Jeg vil om Regeringsforslagets § 1 sige, at ogsaa denne Paragraf finder vi meget fornuftig og højst nødvendig, men paa den anden Side henstiller jeg til Overvejelse, om den ikke burde forandres. Den siger, at Grænsen for det Beløb, Kommunalbestyrelserne i Henhold til Folkeforsikringsloven er berettigede til at anvende til personlige Tillæg, forhøjes til 10 pCt. af Grundbeløbene.

Samtidig oplyses det i Bemærkningerne til Lovforslaget, at der findes en Mængde Kommuner her i Landet, som slet ikke benytter den Ret, de har efter Loven til at yde Tillæggene, og dette understreges af Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Villumsen, der siger, at det jo er meget smaa Beløb, der udbetales, særlig i Landkommunerne. Jeg henstiller til Overvejelse, om man saa ikke — for min Skyld gerne i Anledning af den ekstraordinære Situation, Begrundelsen interesserer mig ikke, det er Realiteten, der interesserer mig — skulde tage og ændre dette med Kommunernes Ret til at give Tillæg til at være en Pligt for Kommunerne til at yde de paagældende Tillæg, for ellers hjælper denne § 1 ikke Aldersrentenynderne og Invaliderentynderne i de Kommuner, hvis Sogneraad eller Socialudvalg ikke vil vide af saadanne Tillæg.

Jeg skal med disse Bemærkninger overlade Sagen til Tingets og det eventuelt nedsatte Udvalgs videre Overvejelse, men jeg vil i allerhøjeste Grad henstille, at man ikke indskrænker sig til at overveje, om Regeringsforslaget bør gennemføres, men at man overvejer, om ikke Regeringsfor-